

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารอบกิจกรรมที่เป็นงานเพื่อการสื่อสาร สำหรับการปรับปรุงทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ตามความต้องการของผู้รับการฝึกอบรม ที่สำรวจได้ และ 2) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังจากการฝึกอบรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ กลุ่มผู้เข้ารับการอบรมที่เป็นพนักงานสายปฏิบัติการในหน่วยงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้เพื่อการวิจัยประกอบด้วย กลุ่มเครื่องมือสามลักษณะ โดยเครื่องมือลักษณะแรกเป็นแบบสำรวจความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับกิจกรรมที่เป็นงานเพื่อการเรียนรู้และการปรับปรุงทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นเครื่องมือที่นำไปสู่การคัดเลือกและพัฒนารอบกิจกรรมที่เป็นงานเพื่อการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้รับการฝึกอบรม และเครื่องมือลักษณะที่สองเป็นแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้รับการฝึกอบรม สำหรับเครื่องมือลักษณะที่สามเป็นแบบตรวจสอบความมีประสิทธิภาพของรอบกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกอบรมครั้งนี้

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือลักษณะแรกจากการใช้ข้อมูลพื้นฐานของผู้รับการฝึกอบรม เพื่อการวิเคราะห์ประกอบการพัฒนารอบกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงาน ผลการวิเคราะห์ทำให้สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ตามหัวข้อที่ผู้รับการฝึกอบรมต้องการ กำหนดเนื้อหาที่เหมาะสม และกำหนดโครงสร้างของรอบกิจกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อหาดังกล่าว โดยบรรจุอยู่ในรอบกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงาน จำนวน 10 รอบ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือลักษณะที่สอง ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาจากการใช้ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน ที่สร้างขึ้นโดยปรับจากแบบทดสอบของ Oxford University Press จำนวน 50 ข้อ ครอบคลุมหัวข้อทั้ง 10 หัวข้อที่กำหนดไว้ในการศึกษาครั้งนี้

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือลักษณะที่สามซึ่งเป็นแบบตรวจสอบความมีประสิทธิภาพของรอบกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกอบรมครั้งนี้ โดยกำหนดเกณฑ์ความมีประสิทธิภาพด้วยการตรวจสอบลักษณะที่สำคัญของรอบกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงาน อันประกอบด้วย 1) เป้าหมาย 2) ตัวป้อน 3) กิจกรรม 4) บทบาทผู้รับการฝึกอบรมและผู้ให้การฝึกอบรม และ 5) การจัดสภาพ

ผลการวิจัยหลังการนำรอบกิจกรรมไปใช้ในการฝึกอบรมไปใช้กับผู้รับการฝึกอบรม จำนวน 30 คน พบว่า ทุกรอบกิจกรรมมีประสิทธิภาพดี โดยมีลักษณะที่สำคัญอันแสดงควมมีประสิทธิภาพทั้งหมดที่เป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้รับการฝึกอบรม จำนวน 30 คน ปรากฏค่าสูงกว่า 2.5 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า 1) เป้าหมายที่กำหนดให้ผู้รับการฝึกอบรมในการปฏิบัติงานตาม

กรอบกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานนั้นมีความชัดเจนมาก 2) ตัวป้อนที่นำมาใช้ประกอบเป็นส่วนหนึ่งของกรอบกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานนั้นมีสภาพใกล้เคียงกับสภาพที่เป็นจริง และเอื้อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ใช้ตัวป้อนดังกล่าวกับการเข้าร่วมกิจกรรมได้เป็นอย่างดี จนกระทั่งผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาตามที่ต้องการได้โดยลำดับ 3) กิจกรรมที่ปรากฏอยู่ในกรอบงานที่ปรากฏอยู่ในงานที่มอบหมายให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนั้นสามารถทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนำไปประยุกต์ใช้กับการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี 4) บทบาทผู้เข้ารับการฝึกอบรมและผู้ให้การฝึกอบรมที่กำหนดไว้ในกรอบงานต่าง ๆ นั้น พบว่าได้เอื้อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีความเท่าเทียมกันในการใช้ทักษะทางภาษาที่มีอยู่เป็นอย่างมากเมื่อปฏิบัติงานตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย และ 5) การจัดสภาพนั้นพบว่า เป็นสภาพที่เอื้อและกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ใช้ทักษะทางภาษาที่มีอยู่เป็นอย่างมากเมื่อต้องเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ผลการเปรียบเทียบระหว่างคะแนนแสดงความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เข้ารับการฝึกอบรมก่อนการทดลอง กับหลังการทดลองเมื่อใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาปรากฏว่า เพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01